TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE...

O viclenie a naturii a făcut ca, privindu-ne zilnic în oglindă, fața noastră să nu ni se pară niciodată schimbată și să observăm semnele trecerii timpului doar pe chipul celor din jur. Tocmai de aceea, reîntîlnirea după ani și ani cu oameni pe care nu i-am mai văzut de mult poate fi deseori tristă, reamintindu-ne că vremea nu s-a scurs numai pentru ei...

Și totuși, cursa veteranilor — care a încheiat, sîmbătă trecută, splendidul program atletic al finalelor „Crosului tineretului" — nu a avut acest dar ci, dimpotrivă, ne-a relevat încă o dată că exercițiul fizic și sportul dețin elixirul miraculos (din păcate încă insuficient cunoscut și utilizat) al tinereții lungi și nealterate. Urmărindu-i pe cei care, cu 20, 30 sau 50 de ani în urmă, stabileau performanțe și smulgeau aplauzele tribunelor, am înțeles că pînă și cele mai implacabile scadențe pot să fie amînate. **Dumitru Tilmaciu, Ferdinand Moscovici, Mihai Babaraica, Traian Petcu, Radu Ioniță, Ion Baboie** și ceilalți veterani au alergat cu prospețimea și dorința de victorie a zilelor de altădată. Consemnînd victoria finală a **lui Tilmaciu,** foarte frumoasă și incertă pînă pe ultimii metri, trebuie să subliniem, totuși, că momentul culminant al acestei întreceri, pline de simboluri, a fost finișul impetuos al **lui Ion Tărtăreanu.** Figură pitorească în atletismul nostru, rar exemplu de devotament pentru cursele lungi, prezent de cinci decenii pe pistă, răsplătit cu un binemeritat titlu de maestru emerit al sportului, acest om în vîrstă de 69 de ani a încheiat cei 1 500 de metri ai crosului fără vreun semn de oboseală. Finișul lui Tărtăreanu a fost un element tonic, arătînd — parcă — tuturor cît de lungă poate fi tinerețea...

Valeriu CHIOSE

SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

CE E NOU ÎN AEROMODELISMUL NOSTRU

Asistăm, în ultima vreme, la o adevărată ofensivă pentru afirmarea aeromodelismului. Marile competiții internaționale au sporit spectaculos în amploare, s-au născut categorii noi de aparate de zbor, au luat ființă o seamă de asociații care popularizează aeromodelismul, „poarta de intrare în aeronautică". În acest context, am considerat utilă o discuție cu **Ion Bobocel,** maestru emerit al sportului, secretar general al F.R. Modelism.

— Ce puteți evidenția din programul competițional al acestui an ?

— Să încep cu „zborul liber". În afara campionatului (finala la Tg. Jiu, 3—7 iulie) vor fi organizate o seamă de concursuri tradiționale, interjudețene. În aceste zile aeromodeliștii noștri participă la „Concursul internațional al prieteniei", organizat la Erfurt (R.D.G.). Întregul program vizează selecționarea lotului pentru Campionatul mondial de anul viitor.

— În categoriile de „aeromodele captive", evoluțiile în competițiile de anul trecut au fost mediocre. Ce măsuri s-au luat ?

— Motivul principal a fost lipsa de motorașe corespunzătoare. Prima măsură : am procurat, cu sprijinul C.N.E.F.S., un număr apreciabil de motoare și alte materiale speciale, pe care le-am distribuit în 40 de asociații.

— Și despre cea mai nouă categorie : radio-comandatele ?

— Își cîștigă adepți mai mulți decît ne așteptam. Se zboară la pantă (cu aeromodele R/C) la Sînpetru și Cîmpulung Moldovenesc, la Dej și Călugăreni, iar pentru finala campionatului (Sînpetru, 25—29 septembrie) sperăm într-o masivă participare. În curînd vom organiza un curs de perfecționare a instructorilor în acrobația R/C, la care am invitat și cîțiva aeromodeliști din Ungaria.

★

Așadar, în „mica aviație" există o seamă de preocupări majore, dar este necesară mai multă fermitate din partea federației pentru rezolvarea problemei bazei materiale a acestui sport.

V. T. MUREȘ

SECȚIE DE MOTOCICLISM LA CLUBUL SPORTIV MUNICIPAL BUCUREȘTI

Recent, la sediul Consiliului municipal București pentru educație fizică și sport a avut loc o adunare a motocicliștilor din Capitală, prilej cu care s-a hotărît constituirea secției de motociclism din cadrul Clubului sportiv municipal. Noua secție este profilată, în principal, pe activitatea sportivă de masă, fiind deschisă tuturor posesorilor de motociclete sau motorete, precum și celor care nu posedă încă un asemenea vehicul dar îndrăgesc sportul moto.

S-a hotărît ca **în sezonul de vară secția să organizeze săptămînal concursuri populare de motociclism** (îndemînare, viteză, regularitate și rezistență, raliuri), pe unele trasee din București și din județul Ilfov, precum și acțiuni de propagare a motociclismului, excursii colective.

Secția va avea și echipe de performanță, care vor participa la campionatele republicane de motocros și viteză. Inițial, aceste echipe vor fi constituite dintr-o serie de sportivi legitimați, urmînd ca numărul acestora să fie completat cu elemente tinere, talentate, cărora li se vor asigura motociclete speciale de concurs.

SPORTURI TRADIȚIONALE LA CRAIOVA

„După cum desigur știți, activitățile tehnico-aplicative, radio amatorismul, aviația și modelismul sînt sporturi tradiționale în orașul nostru. Primul radioclub din țară a luat ființă aici, la Craiova, în 1926. Cît privește aviația sportivă, ne mîndrim și cu trecutul, dar, mai ales, cu prezentul. Craiovenii au început să zboare cu planorul încă din anul 1935. În ultimii ani, pe aerodromul „Balta Verde", sute de tineri au învățat planorismul" — cu aceste date documentare ne-a întîmpinat tovarășul **Augustin Brînduș,** prim-vicepreședinte al C.J.E.F.S. — Dolj.

La ora 18, împreună cu colegul fotoreporter ne aflam la radioclub. Comisia județeană a sportului radio invitase mai mulți radioamatori pentru a le prezenta stația „FT-250" — un emițător-receptor modern, de construcție industrială — primită, de curînd, din partea Federației române de radioamatorism, ca urmare a muncii tuturor celor 58 de radioamatori craioveni în competițiile interne și internaționale.

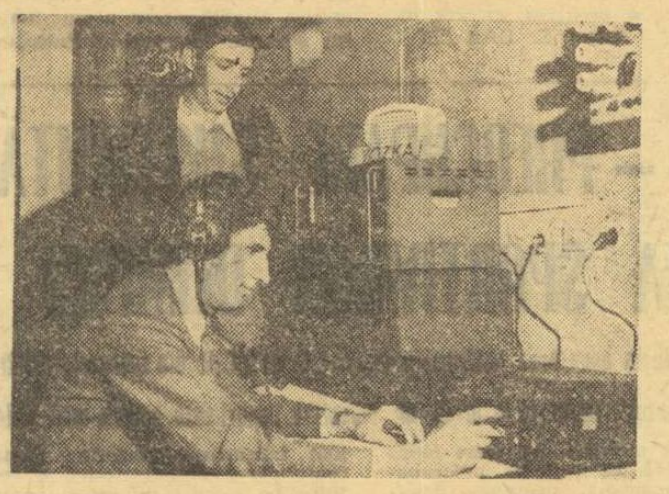

Frații Constantin și Marcel Vasile — *YO7ARZ și YO7ARY — la stația de emisie-recepție a Radioclubului din Craiova*

Foto : Șt. CIOTLOȘ

Pe comandantul Aeroclubului „Oltenia", **Vio el Cismaș,** și pe instructorii de zbor, împreună cu elevii lor, i-am găsit pe aerodromul „Balta Verde". Instructorii **Ion Neagoe** și **Constantin Opriș** verificau, la sol, elevii care urmau să efectueze zborul în dublă comandă. Ne-am oprit lîngă planorul tovarășului Neagoe. În carlingă, **Ramona Neagoe,** fiica instructorului, elevă în clasa a XI-a la liceul „Tudor Arghezi". Ramona a efectuat anul trecut 87 de zboruri în dublă comandă. A fost trecută și la simplă comandă pe IS-3 d, cu care a efectuat 194 de zboruri. În carlinga celuilalt planor se aflau Bogdan Mehedințiu, elev la liceul „Frații Buzești" și instructorul Opriș. Unul dintre zborurile lui „în simplă" a durat peste trei ore, cu cîștig de 1 000 m înălțime.

Pe aeromodeliștii secției sportive „Rovine" Craiova i-am găsit în atelierul de lucru. În prezent secția cuprinde 20 de sportivi de performanță, printre ei figurînd și **Nicolae Năstăsescu,** instructorul cercului de modelism de la Casa pionierilor Craiova. În atelier se continua lucrul la „avioanele" cu care vor ieși la zbor. Alții le reparau pe cele care suferiseră mici „accidente" la demonstrația făcută în duminica precedentă.

Niculae POPESCU

La semnalele ZIARULUI

TURISM ȘI... TURISM

La articolul **„Unde e cabanierul de altădată ?"** am primit un răspuns din partea **O.J.T. Brașov** (semnat de șef oficiu **I. Goga** și șef complex **P. Porumbăcean**), care, referindu-se la criticile aduse personalului de la cabana Trei Brazi, precizează : **„Referitor la servirea ceaiului rece și cu întîrziere, precum și la atitudinea necorespunzătoare a personalului de serviciu, vă comunicăm că s-a prelucrat articolul mai sus amintit cu întreg personalul unității, că s-au luat măsuri corespunzătoare pentru a nu se mai repeta".** Poate ar fi fost bine să se menționeze și măsurile. Altfel, totul sună foarte frumos.

Nu negăm existența mijlocului de transport pe ruta Predeal — Trei Brazi, dar arătam că pe o distanță așa de scurtă este de preferat să se facă turism și nu autoturism, mai ales după o „odihnă" de trei ore în tren...

N-A FOST VORBA NUMAI DE VAGOANE...

Din partea **Ministerului Turismului** (serviciul secretariat-administrativ-șef serviciu, **Mihai Pănu**) și a **I.T.H.R. București** (dir. adjunct, **C. Donescu,** șef serviciu turism-intern, **T. Teofil**) am primit un răspuns identic (!!) referitor la articolul **„Incredibil dar... adevărat"** privind modul de organizare a taberei de la Dîmbul Morii.

În ceea ce privește asigurarea transportului există încă puncte neclare, ambele părți (școala și I.T.H.R.) avînd opinii diverse, dar care lasă să se întrevadă, totuși, grave carențe de organizare. În răspunsul primit se trec sub tăcere celelalte aspecte negative, legate direct de condițiile precare existente la amintita cabană. Chiar dacă tabăra a fost organizată de Inspectoratul școlar al municipiului București, credem că răspunderea pentru neglijențele semnalate nu revin acestui for, ci celor care tutelează cabanele. Or, acestea au fost trecute cu vederea. De ce ?

SPIRIT SPORTIV

Pe marginea articolului **„O rachetă peste tribună"**, clubul Progresul (președinte **I. Pilug**) ne-a trimis următorul răspuns : **„Conducerea clubului a analizat cu sportivul Toma Ovici și antrenorii secției faptele petrecute. În discuțiile avute, sportivul Toma Ovici a regretat sincer atitudinea avută, incompatibilă cu calitatea de sportiv. Prin intermediul ziarului dv. sportivul Toma Ovici se angajează în fața iubitorilor tenisului de cîmp să nu mai comită asemenea abateri de la etica sportivă. Atît sportivul Toma Ovici, cît și conducerea clubului vă mulțumesc pentru sprijinul acordat".**

Regretînd cele întîmplate, credem sincer că nu vom mai avea prilejul să consemnăm abateri din partea lui Toma Ovici, ci numai lucruri bune, pe măsura valorii și popularității sale incontestabile.

Rubrică redactată de
Emanuel FĂNTĂNEANU

P. S. Cu o întîrziere de trei luni am primit un răspuns de 7 (șapte) rînduri din partea C.E.F.S. — sector 1 București (primvicepreședinte Nicolae Vasile), la o problemă de actualitate hibernală!! Ce să credem despre această atitudine ?

Răspunde tov. Poștașu

PETRU BOBIC, ARAD. Aveți dreptate. Și, cum bărbații nu prea își ascund vîrsta, îmi permit să vi-o spun pe cea a lui Fl. Voinea, de la C.S.M. Reșița : la 21 aprilie, el a împlinit 33 de ani. Orice altă versiune, considerați-o nulă și neavenită !

M. N., DEVA-VETEL. 1. Un spectator care se interesează de adresa unui arbitru pentru a-l felicita, este un caz de dome-

niul incredibilului ! Mă grăbesc să vă răspund, pentru a nu vă răzgîndi : Gheorghe Limona este economist la Ministerul Comerțului Interior și locuiește în intrarea Miciurin nr. 3, et. 2, apt. 6, sect. 1, București. 2. În principiu, un meci de fotbal între două echipe gălățene ar putea fi arbitrat de un gălățean, în loc să se facă apel la un „cavaler al fluierului" din... Iași. Dar, mereu suspicioase, echipele preferă de multe ori să fie arbitrate de un arbitru pe care nu îl cunosc, decît de unul pe care îl... cunosc. Nu vă tentează, măcar pentru o lună, să faceți parte dintr-o comisie de delegări de arbitri ?

MIRCEA CAZANGIU, BOTOȘANI. **„Cred că formația mea favorită, F. C. Argeș, este singura echipă care deține perfor-**

manța de a pierde meciurile de pe teren propriu și de a le cîștiga pe cele din deplasare". Paradoxul a durat prea mult. Deocamdată, F. C. Argeș a intrat în normal cu jocurile din deplasare (a se vedea rezultatul de la Ploiești). Să urmărim ce se va întîmpla cu meciurile susținute pe teren propriu !

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un gînd pentru pugiliștii noștri, în ajunul finalelor „Centurii de aur" :

Indiferent de greutate,
Aș vrea ca publicul să spună :
Ai noștri, mai presus de toate,
Sînt de categorie... bună !

MANOLE STOIAN, BUCUREȘTI. Ce-aș putea să vă răspund ? Este un cerc vicios, din care, uneori, greu se poate ieși : rezultatele slabe duc la schimbări în formația unor echipe, iar desele schimbări de jucători într-o echipă duc la... rezultate slabe ! Catrenul trimis de dv., în orice caz, depășește limitele unei șarje tovărășești.

ILIE DECU, TIMIȘOARA. „Trofeul Petschovschi", rezervat publicului celui mai sportiv de pe terenurile de fotbal, a fost cucerit prima oară, în ediția 1968—

69, de către publicul craiovean. Au ieșit învingători apoi spectatorii din Petroșani și Cluj, iar ultimele două ediții, 1971—72 și 1972—73 s-au încheiat cu victoria Piteștiului.

M. MARIN, CRAIOVA ? ORȘOVA ? LIPOVA ? Ștampila poștei este neclară. În schimb, scrisoarea dv. este cît se poate de clară. Ați putea deveni urmașul lui Sherlock Holmes.

ANTON SCUTARU, IAȘI. Mă uimiți prin documentația pe care o aveți în materie de tenis. Ce-ar fi, totuși, să încercați să scrieți mai scurt. Nu totdeauna am două zile libere, cum am avut săptămîna trecută !

VASILE HUȚANU, BRAȘOV. În palmaresul întîlnirilor Dinamo — Universitatea Craiova există și înfrîngeri pe teren propriu. Dinamo, la București și Universitatea, la Craiova.

Ilustrații : **N. CLAUDIU**

UN TUR DE STADION*)

Printre probele de alergări, cea de 400 m solicită sportivilor dezvoltarea unor calități specifice, capabile să asigure realizarea unor performanțe superioare. Modul de realizare, de dirijare a procesului de antrenament pentru această probă constituie tema volumului **„Un tur de stadion"**, apărut sub semnătura lui **Mircea Ursac.** Autorul și-a bazat lucrarea pe o bogată bibliografie de specialitate, structurînd-o pe mai multe probleme : aspecte caracteristice ale pregătirii, antrenamentul în proba de 400 m plat, și în cea de 400 m garduri, ștafeta de 4×400 m, dezbătînd, totodată, aspecte referitoare la forma sportivă și la concursul propriu-zis.

Volumul constituie un aport notabil la bibliografia de specialitate.

*) **M. Ursac, Un tur de stadion, Editura Sfadion, 1974, 176 pag., 6 lei.**

RECENZII

INVITAȚIE LA BAZIN*)

N. Dumitrescu și **I. Oprișescu,** în lucrarea intitulată **„Înotul"**, și-au propus, în intenția de a oferi un volum util unui număr cît mai mare de specialiști, să sistematizeze cunoștințele teoretice, practice și metodice de înot. Ei au insistat asupra problemelor care se referă la tehnica înotului sportiv, la metodica învățării și perfecționării în această ramură. Dezbătînd aspectele legate de predarea înotului în școală, de necesitatea pregătirii de timpuriu a sportivilor pentru înotul de performanță, precum și cele legate de valoarea tehnico-aplicativă a acestui sport, autorii au încercat și au reușit în bună măsură, să aducă o contribuție utilă la dezvoltarea înotului în țara noastră.

*) **N. Dumitrescu, I. Oprișescu, Înotul, Editura Stadion, 1974, 190 pag., 7,75 lei.**

Em. F.